

DJÅNGLEPIGEN

York vågnede omtumlet under Djænglens tag af blade. En stikkende smerte fyldte hans krop, fra et sodet brændemærke på brystet.

Hvordan havde han overlevet denne gang? Foran ham lå Djænglesøen atter roligt hen. Den var særligt smuk i morgenlyset, også selvom han vidste, at der et eller andet sted i det dybe vand svømmede en glubsk Krokosprut rundt. Det monster, der lige havde forsøgt at æde ham. York havde ingen anelse om, hvordan han var kommet i land, men der var fodspor i mudderet ved siden af ham, og de var tydeligvis ikke hans egne.

“Hallo?” Det sved i brystet at tale. “Er der nogen?” Intet svar, men det kildede i nakkehårene, som om nogen holdt øje med ham.

York forsøgte at komme på benene og samle sine ting. Det hele var der, foldekniven, hjemstenen og vigtigst: skitsebogen. Omslaget var drivvådt, men siderne var mirakuløst knastørre.

Et stille ‘blob’ lød fra søen bag ham og York lod skitsebogen falde tilbage i bæltet. Han trådte et skridt nærmere bredden. Varsomt. Søens grønne vand var tomt og grumset, men midt i dybet så han dem. To lysende øjne. De var der kun et øjeblik, før de forsvandt

ned i mørket. York ventede. Han strakte sig på tåspidserne for at se mest muligt. Der var de igen. Øjnene stirrede lige så indtagende på York, som han stirrede på dem. De holdt hinanden fanget i et blik og langsomt kom de lysende øjne nærmere overfladen. Høje kindben indrammede de store øjne, og formede sig til et ansigt med lys, blå hud, der glimtede som perlemor i vandet. Det var en pige. Den underligste pige York nogensinde havde set.

Men York var slet ikke færdig med at blive forbløffet, for da pigen brød gennem vandoverfladen mistede hendes glimtende, blå hud sin glans, gællerne, der flagrede på hendes bryst lukkede sig sammen og huden mellem fingrene voksede baglæns. Fru Huffski ville helt sikkert have klasket ham i baghovedet for at stirre så meget, men han kunne ikke lade være. Han var paralyseret af begejstring.

Pigen var høj og slank. Hun havde azurblåt, skulderlangt hår, som hun forsigtigt strøg om bag de spidse ører. Hendes store øjne stirrede uroligt på ham hen over den lille næse, mens hun langsomt svømmede mod søkanten. Da hun nåede breddens lave vand satte hun sig afventende i sikker afstand fra York.

“Øhm, Hejsa! Tak, fordi du reddede mig,” fremstammede York. Ved hans ord veg pigen omgående længere ud i vandet. “Altså, hvis det

var dig, der reddede mig?“ Den mystiske djanglepige stirrede intenst på ham med et blik mere mistroisk end selv fru Huffski kunne levere. “Men det var da dig ikke?“ Der kom intet svar. “Det var hvert fald lige på et hængende hår! Jeg kan ikke svømme, ser du, så jeg havde været færdig, hvis ikke“ Pigen iagttog ham med et skeptisk blik, men York fortsatte. “... Vidste du at Krokusprutter begraver deres bytte i mudder, før de æder det!?” York holdt inde.

“Hvad er du for én?“ Spurgte han, nok mest til sig selv. Det var tydeligt, at pigen ikke forstod et ord af det, han sagde. Han rakte ud efter sin skitsebog og et jag af smerte fra brystet fik ham til at pive. Forsigtigt åbnede han bogen på jorden og begyndte at bladre gennem siderne med tegninger.

“Du er hvertfald ikke en Trolld eller en Kantaralf... Måske mere en slags Element-væsen. En slags Vand-willow eller noget...” York vendte sider med alt fra svampede Swåmpbæster til svævende Weepuffer, selvom han udmærket vidste, at intet i skitsebogen mindede om den pige, der sad i vandet over for ham. Til slut bladrede han over på en tom side og fandt en lille blyant frem fra sin bæltetaske.

Koncentreret begyndte York at tegne den mystiske pige. Han studerede hendes særlige kendetegn. De spidse ører, der mest af alt lignede finnerne på en fisk, de besynderlige, lysende øjne, og de

hvide markeringer i hendes pande. Da han var færdig lagde han bogen og blyanten foran sig.

“Hvis du ikke kan tale, så kan du måske skrive, hvem du er?” York puffede bogen lidt tættere på vandkanten. Det sved i såret på brystet og han satte sig klynkende på halen.

Pigen sendte ham et bekymret blik. Hun rørte på sig og forsigtig kom hun nærmere bredden. Denne gang gik hun helt i land og York så nu, at hun bar på en stor sten, som hun lod dumpe ned på søbredden. Stenen begyndt omgående at vibrere og sprække. Brudstykker formede sig til kløer og fra huller i skallen stak sprællende skeletben frem. Pigen fniste. Det sødeste fnis, York nogensinde havde hørt, og han opdagede, at han sad med åben mund og gloede på den finurlige stenkrabbe, der lå foran ham. Det lille bæst kriblede i mudderet et øjeblik før pigen med et snuptag væltede det om på ryggen. Hastigt lagde hun sin hånd mod dyrest bløde underside og et blegt lys bredte sig fra hendes håndflade. Krabben vred sig i smerte, mens lysende årer pumpede under pigens hud, og på få sekunder blev den levende krop til et indtørret hylster, der lå livløs i skjoldet.

York så lamslået til, mens scenen udfoldede sig foran ham, og da pigen pludselig nærmede sig, var han som frosset af forbløffet skræk. Hun kom så tæt på ham, at han kunne tælle vanddråberne

på hendes glatte hud, og uden varsel lagde pigen sin hånd på hans smertende bryst. En varm fornemmelse bredte sig fra det sted, hun rørte ham, og såret på hans bryst begyndte at heale. Han var som i trance. York havde lyst til at skribe, men det eneste, han kunne gøre, var at stirre ind i pigens lysende øjne og på det sære symbol, der strålede i hendes pande, som et brændende ar.

TEGNEOPGAVE

KAN DU TEGNE ET DJÅNGLEBÆST?

1. 01

Djænglen er fyldt af underlige væsner og i denne opgave skal du tegne ét af dem. Start med at finde et par stykker papir og en blyant.

2. 02

Du skal tegne en kanin, men det bliver den mærkeligste kanin du nogensinde har tegnet. Det er en god ide at finde et par billeder af kaniner, som du kan kigge efter, når du tegner.

3. 03

Start med at skrive 10 ord ned på små lapper papir. Først skriver du '5 ting' fx vaskemaskine, jordbær eller fjernsyn, og bagefter '5 tillægsord' fx. flyvende, eksplosiv eller uhyggelig. Så skal der tegnes!

4. 04

Du skal tegne en blanding af en kanin, en ting og et tillægsord. Træk en tilfældig seddel fra hver bunke. Det blev måske en "Uhyggelig-Jorbær-Kanin" eller en "Flyvende-Kanin-Vaskemaskine". Vær så go' at tegne! Du må gerne tegne den samme ide flere gange, på flere måder. Tegn mindst 3 forskellige kombinationer.

5. 05

Sidste skridt er at rentegne én af dine mange ideer og skitser. Vælg den mest opfindsomme ide og tegn den på et nyt stykke papir. Gør dig umage og brug gerne farver og tegn skygger!!

6. 06

Hurra du er færdig! Del din tegning med mig på Instagram. Du kan sende den som meddelelse på instagram til @odysiagram eller på min facebookside 'Lakserytteren'.